

ואני ראיתי ברוש

בתערוכה "בין העצים והלא עצים" מציגה שושנה גבעון עבודות תחרית והדפס שבמרכזן ברושים

האמנית שושנה גבעון עשתה דרך לא שגרתית עד לתערוכה "בין העצים והלא עצים" שהיא מציגה בימים אלה בבית שמואל. "במשך שנים הייתי מודה לגיאוגרפיה והיסטוריה", היא מספרת. "האמנות הייתה תמיד קיימת ברקע – אהבתי אמנות, ראיתי תערוכות ויצרתי, אבל בלי למידה מסודרת. בשנת '87 יצאתי לשבתון, והחלטתי שאם אני ממשיכה בהוראה, או בהוראת אמנות. עשיתי הסבה במדרשה, שאז פניתי לרמת השרון, בלי כוונה ויומרה לעסוק באמנות באופן מעשי. אלה היו שנים אינטנסיביות ומאוד נהגתי. כיוון שהצילום וההדפס מאוד מצאו חן בעיני, המשכתי למסלול מורחב והתמחיתי בשני התחומים. תוך כרי הלימודים במדרשה התחלתי לעבוד בהוראה ובהדרכת מורים לאמנות, אבל ניסיתי להשאיר לי יום לעבודה אמנותית. גיליתי שיש גם בשבוע זה לא מספיק, ובכל שבתון שהיה לי מאז עברתי באופן אינטינסיבי. עד כה הצגתי שלוש תערוכות יחיד והשתתפתי גם בתערוכות קבוצתיות. עכשיו, כשפרשתי, יש לי יותר פנאי ואני מקווה להמשיך ליצור."

מה יש בתערוכה בבית שמואל?

"הדימוי המרכזי בתערוכה הוא ברוש. בשבילי, עץ הוא ברוש. אם יגידו לי לצייר עץ, תמיד אצייר ברוש. אני רואה אותו הרבה בנוף. בעיר ניי ברוש הוא עץ נטו, אצילי ומלא הדר. הצורה שלו מוצאת חן בעיני – יש בו משהו מינימליסטי ונקי – וגם השאיפה שלו לעלות למעלה. "אני גרה כיום בכפר רות, סביבה שהיא אי של טבע בים הבנייה של מודיעין המתפתחת. רציתי לצלם את הברוש נטו, אבל אי אפשר היה למצוא פריים רק של אדמה ושמים ועץ – תמיד היו ברקע חוטי חשמל וכתמים. כיוצרת, אני מתייחסת לסביבה ולשינוי שחל בה. בעבודות ניקיתי באופן מלאכותי את הסביבה האורבנית ויצקתי במקומה מרקמיים שונים."

איך נראה תהליך העבודה שלך?

"מבחינת מדיום אני עובדת עם תחרית והדפס רשת, אבל אני מתחילה מצילום. מתוך ים הצילומים אני בוחרת את הדימויים שנראים לי, ואז אני מעבדת, משנה, מחברת ועובדת על הדימוי. אני משלבת מרטיבים של שטיחים ורקמות, והשטח של העבודות תמיד מלא ורחוס. לעתים הדימוי של הברוש נבלע ולעתים הוא בולט יותר, אבל תמיד יש דרשיה בין הרקע לבין הברוש. אחרי שהעבודה מודפסת אני ממרשיכה לצייר עליה בצבעי בה."

"אני משתמשת בכיסויי מיטה, וילונות וברדים הודיים כמצע לעבודות. במשפחה שלי היתה תמיד חיבה לטקסטילים – אבא שלי עסק בתיומן כאריגה ואמא שלי עסקה ברקמה, והמשיכה בזה גם בארץ. אחת העבודות שלי היא מפת שולחן שאמא שלי נתנה לי, והדפסתי עליה עבודה אחרת נוצרה אחרי שהבת שלי הביאה לי כיסוי ראש מברדרי שגורא מצאו בעיני, או הלכתי לחנות, קניתי עוד כמה בדים כאלה ועברתי עליהם."

"בהדפס המסורתי עושים סדרה של 10-20 עבודות, לפעמים יותר, שהן בריוק אותו דבר. רוב העבודות שלי הן עבודות מונוטיפ – עבריה יחידה. כמעט אין לי שתי עבודות זהות או סדרות של הדפסים. אני מעדיפה לעשות וריאציות על נושא, ולא סדרה."

שושנה גבעון, "בין העצים והלא עצים". אוצרת: דבורה גולדברג. בית שמואל, רח' שמעא 6